

सर्गः १

गङ्गां भगीरथेनेव पूर्वेषां पावनक्षमां । इक्ष्वा
सन्ततिं न्यस्ता तेन मन्त्रिषु कोशला ॥ ३५ ॥ अथा
भ्यर्च्य विधातारं प्रयतौ पुत्रकाम्यया । तौ दम्पती
वशिष्ठस्य गुरोर्जगमतुराश्रमं ॥ ३६ ॥ स्निग्धगम्भीर
निर्घोषमेकं स्यन्दनमास्थितौ । प्रावृषेण्यं पयोवाहं
विद्युदैरावताविव ॥ ३७ ॥ माभूदाश्रमपीडेति परि
मेयपुरःसरौ । अनुभावविशेषात्तु सेनापरिगता
विव ॥ ३८ ॥

गङ्गामित्यादि । पुत्रमिच्छता तेन राज्ञा अयोध्या पुरी मं
त्रिषु अर्पिता गङ्गां इक्ष्वा भगीरथेनेव किं पुत्रं पूर्वपुरुषा
णां पवित्रीकरणे समर्थं ॥ ३५ ॥ अथेति । अथ सुदक्षिणा
दिलीपौ गुरोः वशिष्ठस्य गृहं जगमतुः किं कृत्वा ब्रह्माणं पूज
यित्वा किं तौ आत्मनः पुत्रेक्षया प्रयतवन्तौ ॥ ३६ ॥ स्निग्धेति ।
पुं किं तौ एकं रथं आस्थितौ किं रथं मधुरः कोमलश्च ध्वनि
र्यस्य सः स्निग्धगम्भीरनिर्घोषः तं यथा सचीन्द्रौ मेघं आस्थितौ
किं मेघं वर्षाकालीनं ॥ ३७ ॥ मेति । पुं किं तौ वशिष्ठस्य
आश्रमपीडा माभूत् तदर्थं अल्पैः जनैः सह तस्य आश्रमे गत
वन्ता लोकैस्तु ज्ञायते वज्रभिर्जनैः सह आगतौ ॥ ३८ ॥